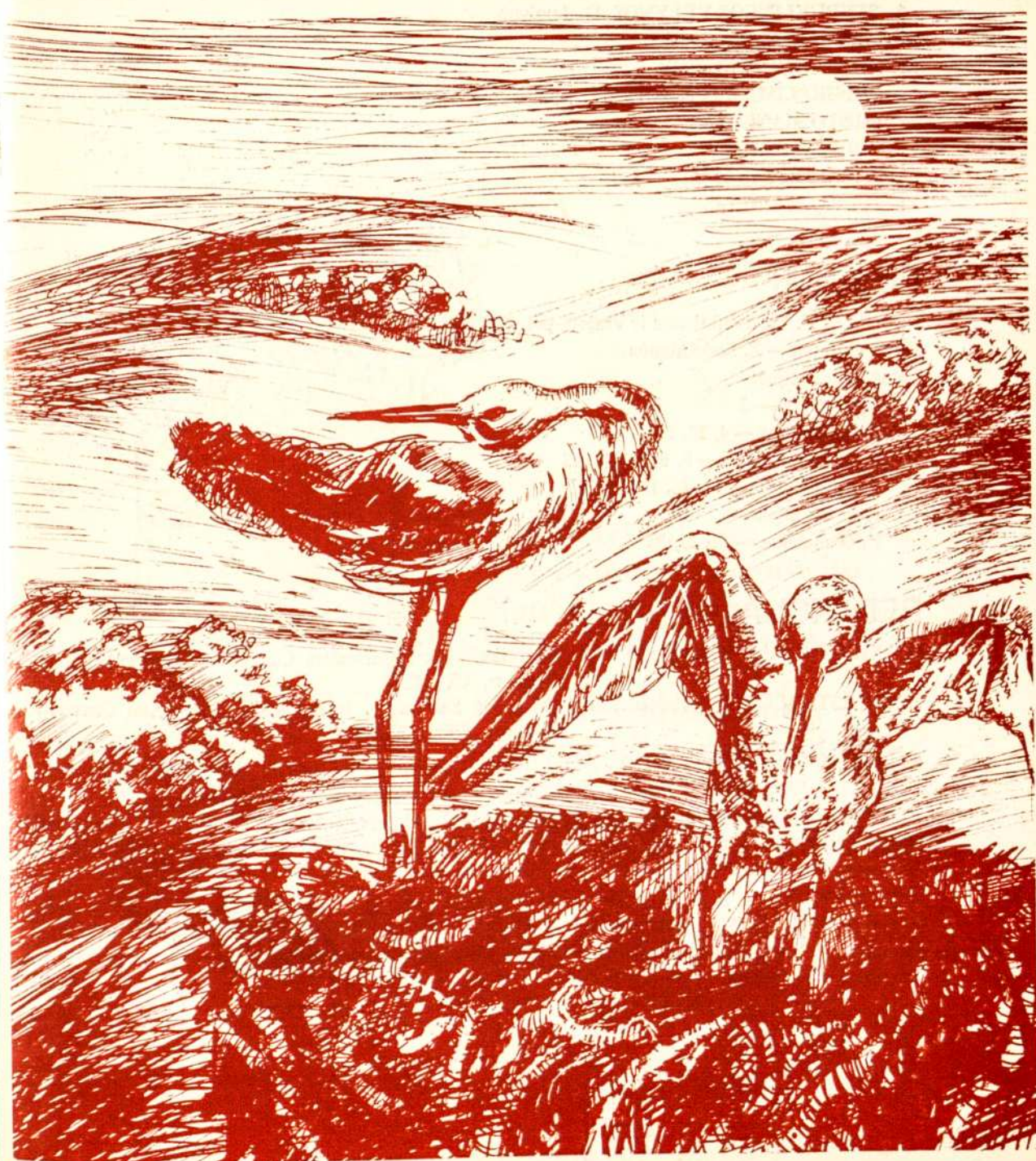

eglutè

2002
BALANDIS

1990

APRIL

eglutė

BALANDIS
1990
APRIL

TURINYS

- 3 VELYKOS, A. Radžius
- 4 STEBUKLINGOS VELYKOS, D. Augienė
- 10 MARGUČIAI, E. Sinaskytė
- 12 KELIONĖ, O. Mikailaitė
- 15 PRISIKĖLIMAS, L. Noreikaitė
- 20 PROTO MANKŠTA
- 24 TULPĖS, O.M.
- 27 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — F. Vaitiekūnienės ir vinjetė psl. 32

Kitos vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

A. Šepetys — 3

A. Trinkūnas — 4, 16, 18

N. Palubinskienė — 5, 6, 7, 8, 9, 15

J. Paukštienė — 10, 11, 17, 18, 19

A. Sruoginienė — 16

P. Osmolskis — 24, 25, 32

E. Muliolienė — 25, 31

Z. Lantuch — 26

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių ir piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

VELYKOS...VELYKOS

Aleksandras Radžius

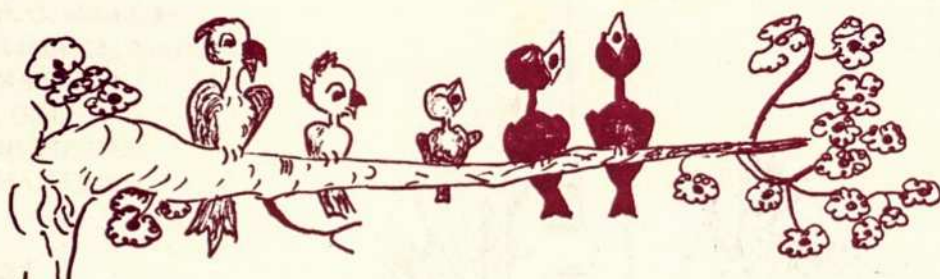
**Jau Velykos! Jau Velykos!
Tas akmuo jau nusirito
Nuo juodos kapo duobės —
Kėlės Kristus iš mirties!**

**Jau pavasario žibutės
Drąsiai kildamos saulutėn,
Sužydėjo pievose
Ir vaikučių širdyse.**

PASAKŲ pėdsakais

STEBUKLINGOS VELYKOS

Danutė Augienė

Oras buvo šiltas, budo gamta. Iš žemės kalėsi maži, žali daigai. Medžiuose paukščiai skelbė pavasarį. Artėjo Velykos.

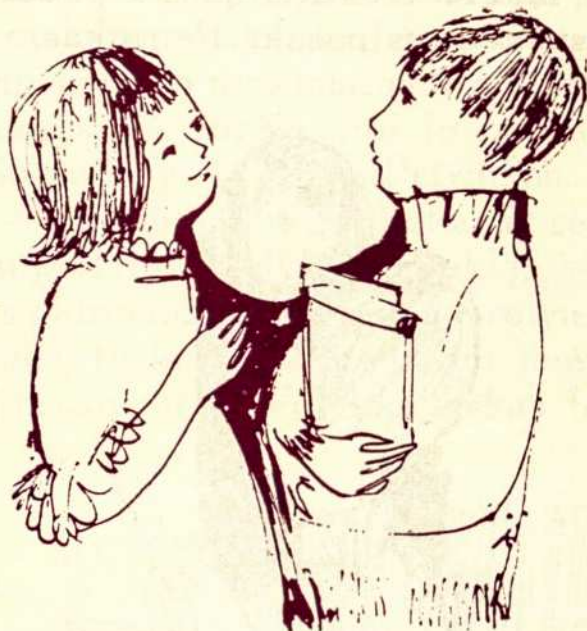

Petraičių šeimos vaikai — Paulius, Laima ir Petras — lankė katalikišką mokyklą. Šiandien jie grįžo namo labai laimingi.

— Mama, mama, — visą savaitę nebus pamokų! — tuojau pranešė Pauliukas, vos įėjęs į namus.

— Mūsų klasėje ir šiandien beveik nebuvo, — pasakė Laimutė.

— Taip. Ir mums seselė tik pasakojo ir pasakojo, — pritarė Petriukas, pats vyriausias.

— Apie ką pasakojo? — paklausė mama.

— Apie Velykas! — visi kartu atsakė vaikai.

— Ar mokė, kaip kiaušinius marginti? — vėl klausė mama.

— Velykos nėra tik margučiai, — iškilmingai pasakė Petriukas.

— Velykos tai prisikėlimas iš kapo, — skubėjo savo žinias parodyti ir Pauliukas.

— Gal geriau reiktų sakyti: "Kristaus prisikėlimas iš numirusių", — švelniai pataisė mama.

— Taip. Ir milžiniškas akmuo nusirito į šalį, — norėjo ką nors pridėti Laimutė.

— O mums pasakojo, kaip prisikėlęs Kristus pasirodė mokiniams. Jis su jais valgė ir gėrė, kad visi žinotų, jog jis tikrai gyvas. Jis ir stebuklus darė, kaip anksčiau, — aiškino Petriukas.

— Taip, Kristus parodė, kad jis labai myli žmones,
— tarė mama.

— Ypač vaikus! — pridūrė Laimutė.

— Jis žmones gydė ir net iš numirusių prikėlė. . . Aš
taip norėčiau, kad Kristus ateitų čia ir padarytų dar vieną
stebuklą, — susimąstęs pasakė Petriukas.

— Kokio stebuklo tu norėtum? — paklausė mama.

— Norėčiau, kad jis pagydytų mūsų kaimynę ponią
Brown.

— Taip, taip, — pritarė Pauliukas su Laimute.

— Mes visi norėtume, kad jai būtų geriau, — pritarė
mama. — Vargšė, taip sunkiai susižeidė. Ir dar prieš pat
šventes. . .

Petraičiai žinojo, kad prieš porą dienų jų kaimynė
Lori Brown paslydo antro aukšto koridoriuje, krito laip-
tais žemyn ir susilaužė koją. Ir dešinę ranką išsisuko. Ji
jau buvo grįžusi iš ligoninės, bet nieko dirbti negalėjo.

Jų namuose buvo trys vaikai. Jie lankė tą pačią mokyklą kaip ir Petraičiukai. Tėvas darbo reikalais buvo išvažiavęs į kitą valstiją, kai nelaimė įvyko.

— Ar Kristus nepadarytų jai stebuklo? — nedrąsiai teiravosi Laimutė. Vaikai nutilo ir žvelgė vienas į kitą.

— Mūsų mokytoja sakė, kad kai Kristus prisikėlė ir įžengė į dangų, jis savo mokiniams liepė eiti ir daryti tai, ką jis buvo daręs. Jie turėjo būti jo rankos ir kojos. Ir mes galim taip padaryti! — tarė Petriukas.

— Kaip? — nesuprato jo broliukas ir sesutė.

Mes galim padaryti Velykų stebuklą, — aiškino Petriukas. — Mes galim nueiti pas ponią Brown ir jos vaikus. Dabar atostogos, turim laiko — galim jiems padėti. Jei visi drauge dirbsim, prieš Velykas viskas bus padaryta.

— Tai puiki mintis, Petriuk! — pagyrė mama. — Einau pasiklausti, ar ponias Brown priimtų mūsų pagalbą. Petraičiai nuėjo pas kaimynę. Mama nunešė šilto maisto.

— Ačiū, ačiū, — susijaudinusi tarė ponja Brown. — Aš tiesiog nežinojau, ką daryti. Mes neseniai čia persikėlėm gyventi, tad nediršau prašyti kaimynų pagalbos.

Visi linksmai pasiskirstė darbais. Mama išskalbė baltinius, o Laimutė su Kathy Brown juos sudėstė. Jos ir kambarius sutvarkė, kad mama galėtų išsiurbti dulkes.

Pauliukas su kaimynų Juozuku surinko išmėtytus žaislus. Jie išnešė šiukšles ir nušlavė lauko takus. Petriukas su vienmečiu Tomu išvalė garažą.

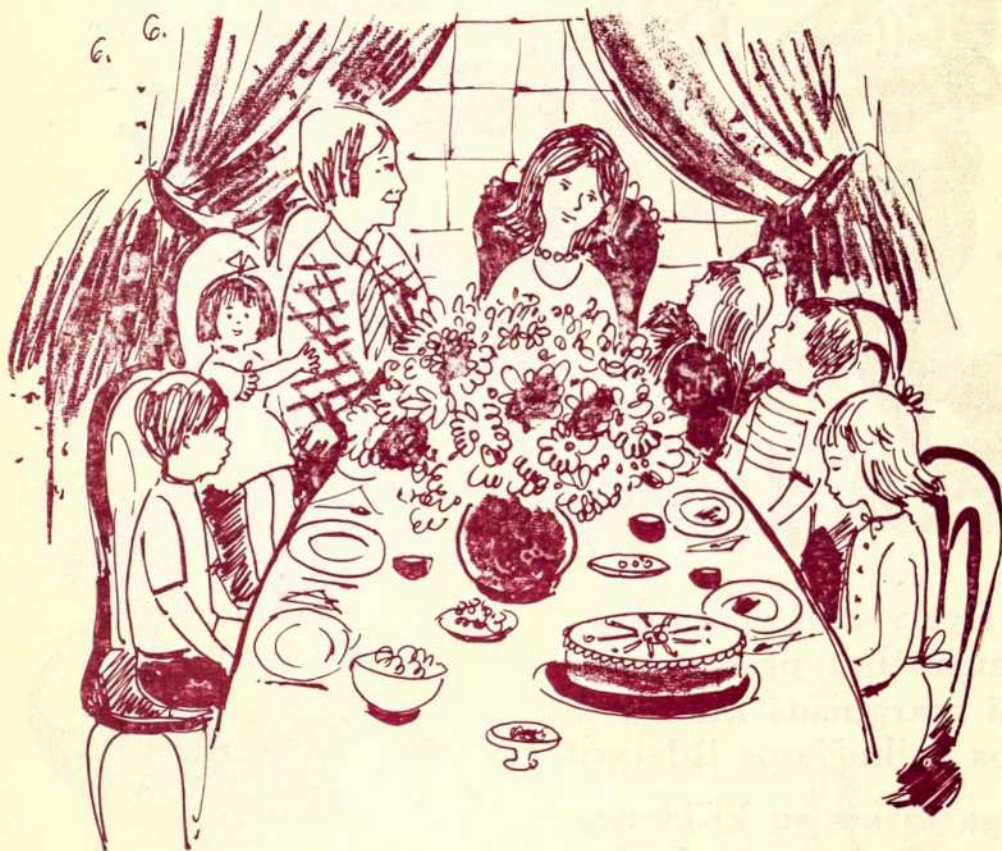
Visi smarkiai dirbo visą savaitę, kol kaimynų namai žibėjo. Didįjį šeštadienį Petraitienė paruošė vaikams daug margučiams. Petraičių vaikai išmokė savo draugus, kaip kiaušinius marginti lietuviškais raštais. Bandė ir su vašku marginti, ir peiliuku skutinėti. Tai buvo visai naujas dalykas.

Tuo tarpu abi mamos kepė pyragus ir kitus valgius. Ponja Brown viena ranka galėjo maišyti, o Petraitienė visa kita atliko.

Šeštadienio vakarą viskas jau buvo pabaigta. Abi šeimos nutarė švęsti kartu. Ryte dalyvavo Velykų Mišiose, paskui susėdo pietų valgyti. Ką tik grįžęs iš kelionės, ponas Brown stebėjosi:

— Juk mes buvome beveik nepažįstami. . . Čia atsikėlę, mes jautėmės labai svetimi. Buvo sunku palikti senus namus ir draugus.

— Tikras stebuklas! — pritarė ponis Lori Brown.

— Velykų stebuklas, — pasakė Petriukas.

— Taip, tikras Velykų stebuklas. Kartais per nelaimę, laimė ateina į namus, — kalbėjo ponis Brown. — Juk taip netikėtai suradome tokius gerus, nuoširdžius draugus. . .

MARGUČIAI

Eugenija Sinaskytė

**Zuikiai gavo telegramą:
— Skubiai ruoškit šventėms namą.
Reiks krepšelių daug nupinti,
Samanėlėm išdabinti.**

**— Ryt vištelė ir gaidys
Kiaušinėlius pristatys.
Kai margučius išdažysit,
Juos vaikučiams išdalysit.**

**Bėga kiškis su kiškiene,
Net nelaukę vakarienės.
Per kalvelę ir slėniuką,
Strikt pastrikt maži kiškiukai.**

**Visą dieną virė darbas:
Pintinėlių pilnas kampas.
O kai samanom išklojo,
Tik tada ramiai miegojo.**

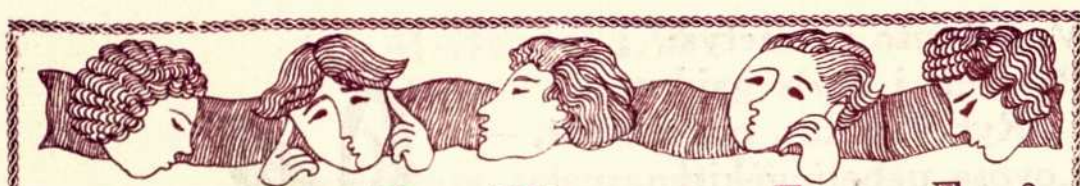
Vos išaušo rytmetys:
 Beldžias į duris gaidys:
 — Ryt Velykos, paskubėkit, —
 Lovose nebetingėkit!

Jau margučiai vežime —
 Kiškiai bėga riste.
 Gaus Jonukas ir Marytė,
 Algis, Vytas ir Katrytė.

Šventą rytą, kai nubusi,
 Rasi išpuostą margutį.
 Padėkok karštai Dievuliui,
 O kiškeliui — duok morkelę. . .

! Sustok- Pagalvok!

KELIONĖ

Ona Mikailaitė

Velykų dieną du Jėzaus mokiniai ėjo iš Jeruzalės į kaimą, vadinamą Emausu. Eidami jie kalbėjo apie tai, kas įvyko Jeruzalėje. Jie buvo labai nusiminę.

Jiems einant keliu, prie jų priėjo žmogus. Jis ėjo drauge su jais, bet jie nepažino, kad tai Jėzus. Jis paklausė:
— Apie ką kalbate, eidami keliu?

Vienas jų, kurio vardas buvo Kleopas, atsakė:

— Tu būsi vienintelis žmogus, buvęs Jeruzalėje, kuris nežino, kas įvyko.

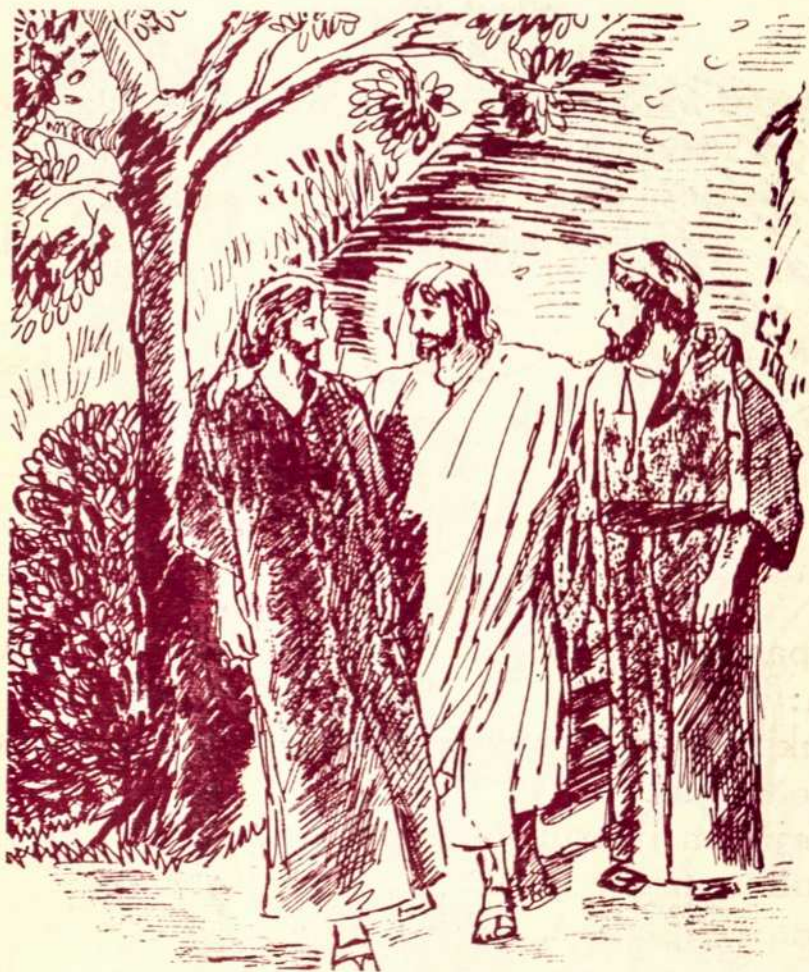
— O kas gi? — paklausė Jėzus.

— Mes kalbėjome apie Jėzų iš Nazareto. Jis darė nuostabius darbus ir kalbėjo Dievo vardu visai tautai. Jį nuteisė mirti ir prikėlė prie kryžiaus.

— Taip, — pritarė jo draugas. — O šiandien anksti rytą kelios moterys nuėjo prie jo kapo ir nerado kūno. Jos ėmė sakyti, kad jis prisikėlė. . .

Jėzus jiems tarė:

— Jūs dar nesupratote, kad Dievo atsiųstas Mesijas turėjo kentėti ir paskui įžengti į savo garbę.

Tada Jėzus jiems išaiškino, kas apie jį parašyta Šventame Rašte. Jiems taip besikalbant, jie pasiekė Emausą. Atrodė, kad Jėzus nori keliauti toliau, bet abu vyrai jį kvietė pasilikti su jais:

— Pasilik su mumis. Vakaras arti ir diena jau baigiasi.

Jėzus užėjo pas juos ir pasiliko vakarienės valgyti. Jis paėmė duonos, sukalbėjo malda, laužė ir davė jiems. Tada abu mokiniai pažino, kad tai Jėzus. Tuo momentu jis išnyko jiems iš akių.

Kleopas ir jo draugas džiaugėsi, pamatę Jėzų gyvą ir sveiką:

— Juk mūsų širdys degė, kai jis kelyje mums kalbėjo ir aiškino raštus.

— Grįžkim į Jeruzalę ir papasakokime Petruir ir kitiems, kad matėme Jėzų.

Jie taip ir padarė.

Pagalvok ir atsakyk:

1. Kodėl Jėzaus mokiniai jo nepažino kelyje?
2. Kaip jie jį pažino vakarienės metu?
3. Ką šie du mokiniai išmoko Velykų dieną?

LIETUVA ir MES

PRISIKĖLIMAS

Loreta Noreikaitė

Po ilgų metų vargo ir kančios, Lietuva bunda. Į žmonių širdis grįžta Dievas. Vaikučiai nebaudžiami, kad eina į bažnyčią, gieda chore, ar dalyvauja procesijoje. Todėl visi labai laukia švenčių — o ypač Velykų.

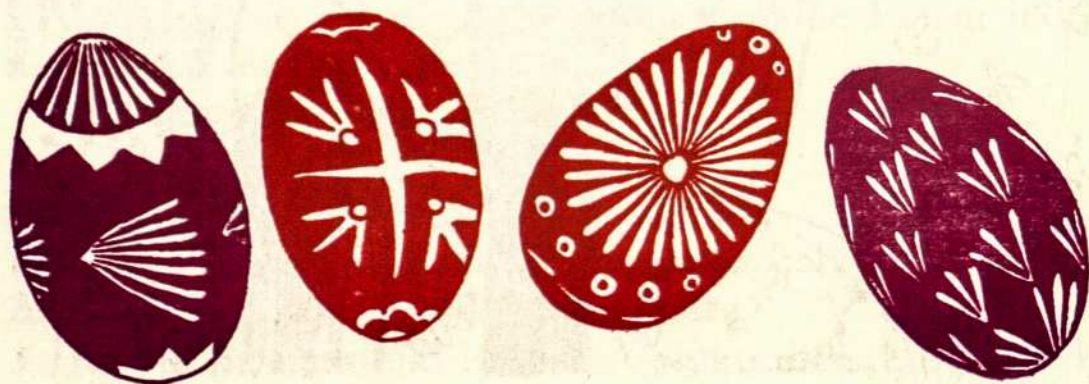
PASIRUOŠIMAS

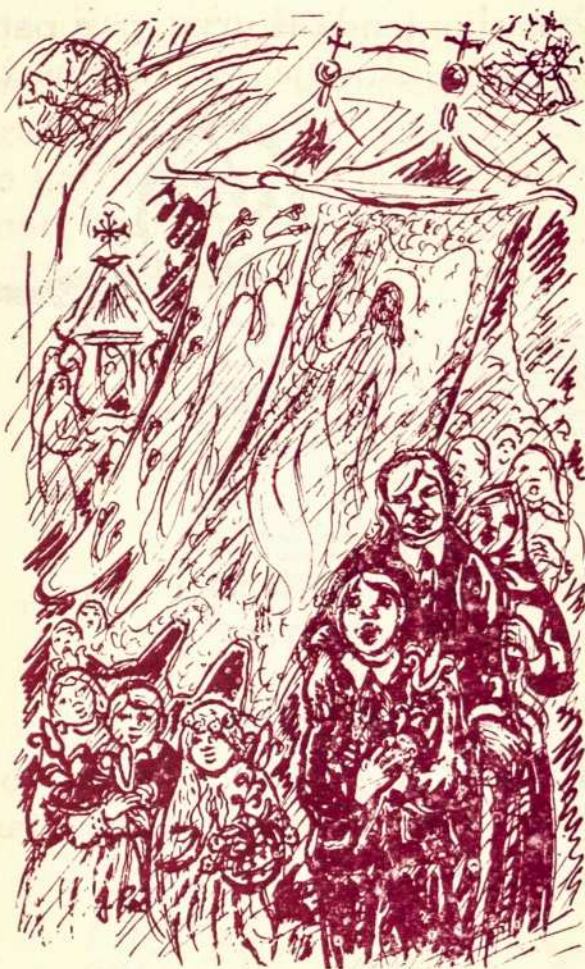
Labai džiaugiasi ir laukia to stebuklingo sekmadienio Aistelė ir Vidmantėlis. Mama jau kepa velykinius pyragus, kurie taip skaniai kvepia. Čia pat ir tėvelis, paruošęs teptukus ir dažus kiaušiniams marginti.

Kiekvienas šeimos narys pasirenka sau raštą ir spalvas margučiams. Aistelė labai gražiai derina spalvas. Ji mėgsta piešti, lanko Dailės mokyklą. Ji jau visą savaitę ruošė eskizus saviems margučiams. Vidmantėlis nedrąsiai prašo mamytės ir tėvelio patarimo.

Netrukus ant stalo pintinėlėj jau puikuoja dailiai nudažyti margučiai, kurie skanūs valgyti ir įdomūs paridinti. Velykų dieną Aistelė su Vidmantėliu eis į kiemą su kitais vaikučiais, atsinešusiais savo margučius. Galės palenktyniauti akies taiklumu ir rankos miklumu.

VELYKŲ RYTAS

Velykų rytą visi keliai labai anksti dalyvauti prisikėlimo Mišiose. Eis procesija tris kartus aplink bažnyčią. Šiemet ir Aistelė, baltai aprengta, barstys gėlių žiedlapius drauge su kitomis mergaitėmis.

Mišios labai iškilmingos. Choras gieda **Linksma diena** taip garsiai ir skambiai. Visų žmonių akyse žiba ašaros. Visi tiki, kad ir pati Lietuva keliai drauge su prisikėlusiu Kristumi:

**Linksma diena mums nušvito,
Visi troškom džiaugsmo šito:
Kėlės Kristus, mirtis krito,
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!**

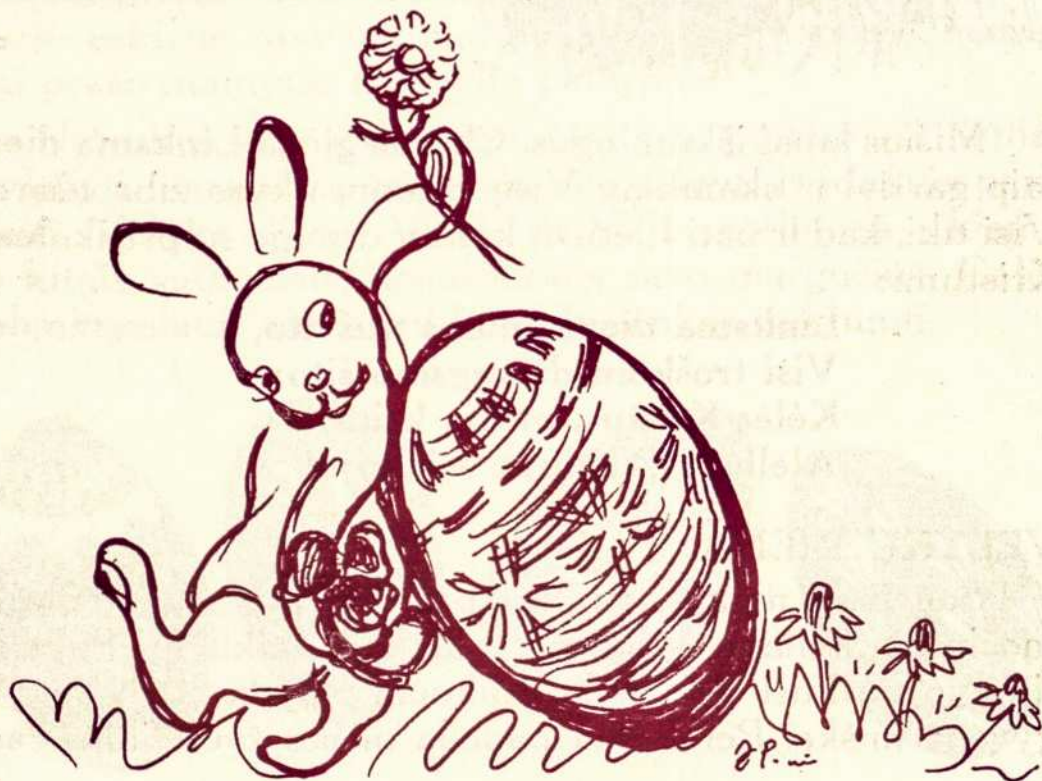
VELYKŲ DIENA

Sugrįžę į namus, visi sės prie Velykų stalo. Štai ir močiutė atkeliavo iš kaimo aplankyti vaikučių. Pakeliui ji buvo sutikusi Velykę su zuikučių palyda. Toji Velykė gyvena miške. Per žiemą padeda miško žvėreliams rasti

maisto. Pavasari, kai visi žvėreliai lenda iš urvų, ir ji pati pasipuošia gražiais rūbais. Ji vaikštinėja po kaimus ir žmonėms padeda.

Velykė — labai išmintinga ir gera moteris. Ji paruošia geriems vaikams dovanų. Geri draugai padeda tas dovanėles išdalinti: močiutės, tetos ir tėveliai.

Aistelei močiutė atnešė gražius batelius, apie kuriuos seniai svajojo, ir pasakų knygą. Vidmantėlis džiaugiasi gavęs didelį laivą. Jį galės plukdyti upelyje prie namų, o gal ir ežere, kai šeima išvažiuos į gamtą. Vidmantėlis nori būti jūrininku, apkeliauti daug kraštų — gal į Ameriką nuplauks. . .

Prie stalo visi smagiai vaišinasi. Sumuštą margutį reikia čia pat suvalgyti. Aistelė jau trečią valgo, o Vidmantėlis — antrą. Močiutė su tetule atvežė visokių skanumynų iš kaimo. Viską reikia paragauti.

Tėvelis apžiūri Vidmantėlio laivą, pamoko, kaip su juo žaisti. Aistelė varto savo gražią pasakų knygą. Mama kalbasi su močiute ir teta.

Štai ir saulė leidžiasi, vakaras netoli. Viešnios jau ruošiasi keliauti namo. Mielai atsisveikinę su močiute ir teta, vaikai ruošiasi eiti miegoti.

Velykų diena tokia ilga ir graži. Bet Velykos dar nepasibaigė. Vaikučių sapnuose Velykų džiaugsmas vėl pasikartos.

I. SLAPTAŽODŽIAI

Trys slaptažodžiai sudaro sakinį. Jei nori žinoti, kas čia parašyta, sudėk teisingas raides.

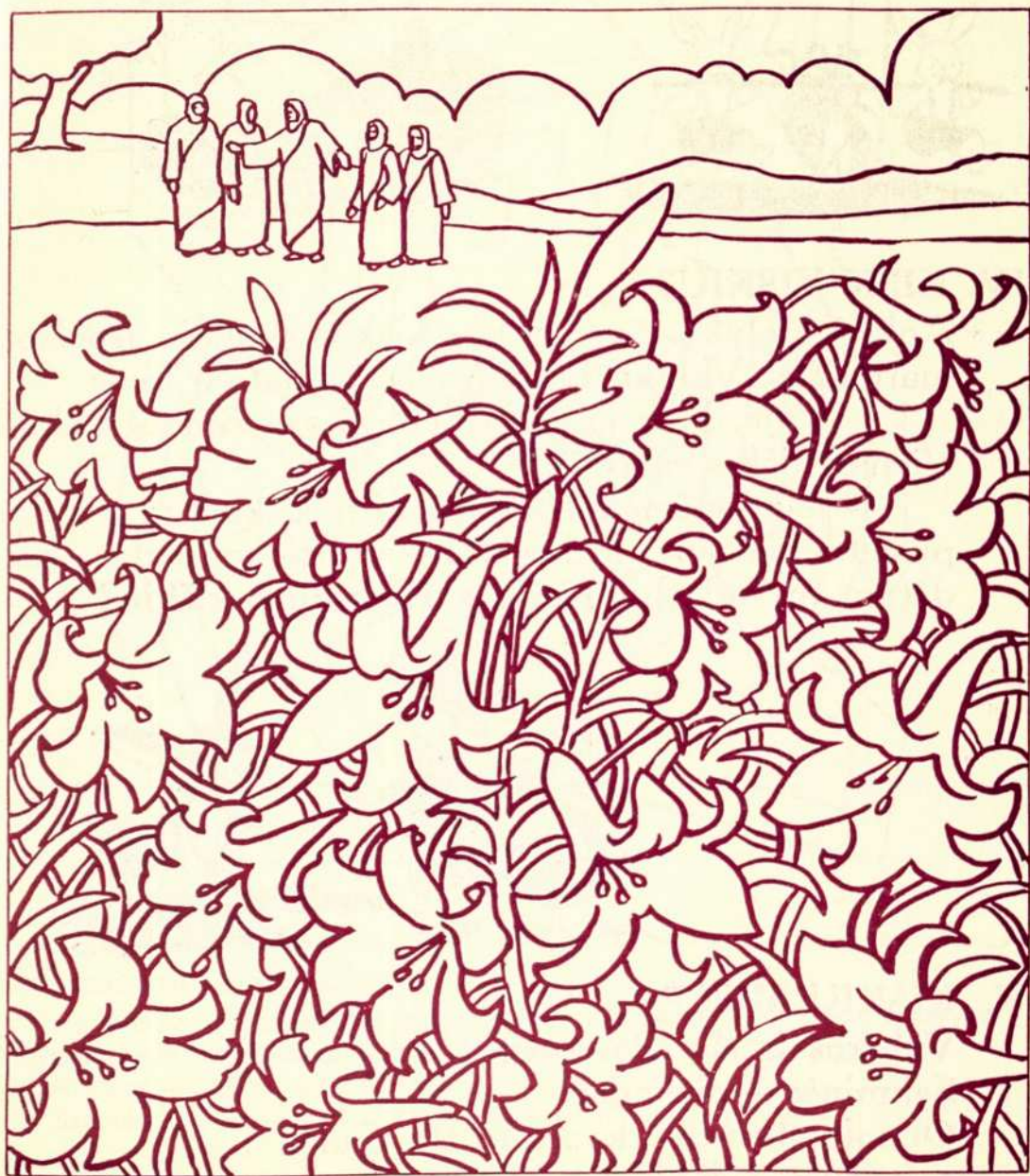
17 23 14 24 26 27 24
 22 23 14 24 14 17 9 18 9
 1 18 7 18 14 27 16 1

A A B C Č D E Ė Ė F G
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
 H C H I J K L M N O P
 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
 R S Š T U Ū Ū V Z Ž
 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

II. VELYKŲ GĖLĖ

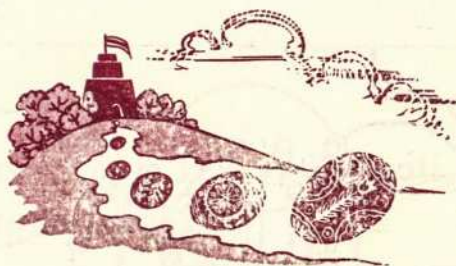
Lelija yra Velykų gėlė. Ji reiškia džiaugsmą ir pergalę. Prisikėlęs Kristus daug sykių pasirodė savo draugams. Suskaičiuok, kiek lelijų žydi pievoje, kur Kristus kalbasi su savo draugais. Nuspelvok jas.

III. KIEK PAUKŠČIŲ?

Prieš Velykas reikėjo pirkti vištų už šimtą dolerių, kad pridėtų pakankamai kiaušinių. Drauge su vištomis reikėjo pirkti ir gaidį, ir viščiuką. Gaidys kainuoja \$10.00, višta \$5.00, viščiukas \$1.00.

Koks didžiausias skaičius paukščių, kuriuos galėtum pirkti už \$100.00?

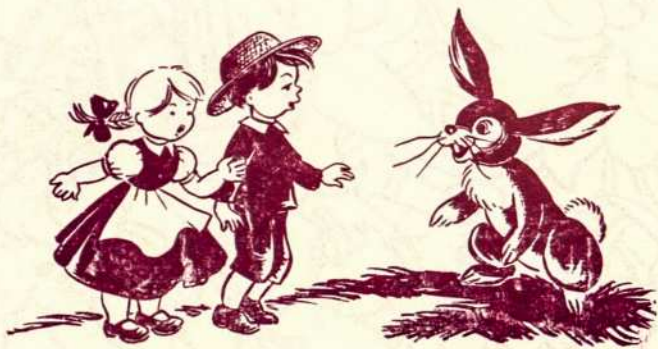

IV. KIEK KIŠKIŲ?

Anksti Velykų rytą pulkas kiškių skubėjo išnešioti margučius. Velykų Bobutė juos pamatė ir tarė:

— Vaje, kiek jų daug! Tikrai yra šimtas kiškių! Vienas kiškis sako:

— Jeigu mūsų būtų dvigubai tiek, kiek yra, ir dar pusė to, kiek yra, ir dar būtų ketvirtis to, ir dar prisi-dėtų tu, tada būtų šimtas. **Kiek buvo kiškių?**

V. KIŠKIŲ MIŠLĖ

Velykos ir Kalėdos turi,
Sekminės — niekados.

Obuolys turi dvi, kopūstas tik vieną,
o kriaušė — jokios!

VI. NUVESK!

Petriukas, eidamas į bažnyčią Velykų rytą, paklydo.
Nuvesk Petriuką teisingu keliu, kad nepavėluotų.

KOVO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

- I. 1. ten, kur stovi, 2. akmenys, 3. debesų, 4. vėjo, 5. diena, 6. ožys, 7. kai kitą pakelia, 8. vėžys, 9. sraigė, 10. mintis, 11. raktas, 12. žemyn.
- II. Nė vieno — ąžuolas neturi obuolių.
- IV. Skersai: 1. Kazimieras, 2. Lietuva, 7. vėliava, 9. Vilnius, 10. jaunimo, 11. kryžius, 12. globėjas.
- Išilgai: 1. karalius, 3. Lenkija, 4. Dauguva, 5. daug, 6. smarkus, 8. lelija, 10. jaunas.

TULPĖS

O. M.

Ar kas nors tavo šeimoje mėgsta tulpes? Tulpės yra vienos iš populiariausių pavasario gėlių. Daugumas žmonių mano, kad tulpės yra kilusios iš Olandijos. Tiesa, kad dabar Olandija yra tulpių sostinė, bet iš tikrųjų tulpės atkeliavo į Europą iš Rytų.

TULPIŲ TĖVYNĖ

Tulpių tėvynė yra šalyse, kurios supa vakarinę dalį Viduržemių jūros. Jos taip pat auga centrinės Azijos stepėse.

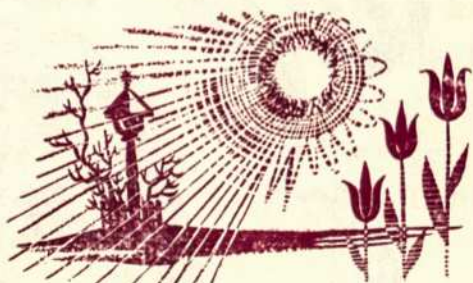
Austrijos ambasadorius iš Turkijos 1550 metais parvežė tulpių svogūnėlių namo į Vieną. Netrukus ir kitur Europoje pradėjo auginti tulpes. Tulpės laivu buvo nuvežtos į Olandiją 1562 metais.

TULPĖS VARDAS

Kai daržininkai Europos šalyse pradėjo auginti tulpes, jiems ta gėlė priminė turkų nešiojamus turbanus. Šis galvos apdangalas turkiškai vadinamas "tulbend". Europiečiai tą žodį pakeitė į "tulipan", o prancūzai šį žodį savo kalbon išsivertė, pavadindami gėlę "tulipe". Ir kitos Europos tautos tą žodį pritaikė savo kalboms.

Tulpė dabar yra Olandų tautinė gėlė. Tulpes, vėjo malūnus ir klumpes rišame su Olandija, nors tie patys dalykai randami ir kituose kraštuose — pavyzdžiui Lietuvoje.

Pradžioje 17-to amžiaus olandai tiesiog sirgo tulpių pirkimo liga. 1630 metais tulpių prekyba pasiekė savo aukštumą, kai vienos labai pageidaujamos rūšies svogūnėlis kainavo arti 4000 dolerių olandų pinigais.

TULPĖS ŠIANDIEN

Šiandien olandai yra išvystę tūkstančius tulpių rūšių. Jie jas pardavinėja visam pasauliui. Tulpės turi labai gražius pavadinimus: Tekanti saulė, Baltasis aras, Austrijos karalaitis ir taip toliau.

Ir lietuviai labai mėgsta tulpes. Tulpės dažnai kartojasi lietuviškuose raštuose. Savo darželiuose merginos augindavo tulpes. Kai tulpės pradeda žydėti, visi žino, kad jau pavasaris!

*Baltija Udrytė
Jackson, Michigan*

PAVASARIS

Pavasaris atėjo —
Paukščiukai čiulbėjo.
Auksinė saulytė
Šildė mane.

Tulpės jau dygsta,
Sniegas pranyksta.
Vaikai kaip aitvarai
Bėgioja linksmi.

Zuikutis šoka
Pievoje...

Skraidantis vėjas
Papučia — kaip miela!

Jau pavasarėlis čia!
Tai džiugina mane —
Visiems linksma —
Širdelėje gera.

*Lina Augiūtė
Westchester, Illinois*

GĖLĖS

Gėlės gražios ir spalvingos —
Kvepia jos taip maloniai.
Tavo gėlės labai turtingos,
Kai tu myli jas labai...
Ar tu myli žalias rūtas,
Ar žibutes mėlynas?
Ak, tos rūtos, žalios rūtos,
Ir žibutės mielos tos!

Mylim, mylim mes tas gėles,
Ir jos auga — kaip gražu!
Gėlės tylios taip kaip lėlės —
Todėl sakom joms valio!

*Aleksa Rukštelytė, 10 m.
Farmington Hills, Michigan*

CEPELINAS PAS VAIKUS

Pingvinas Cepelinas ir Ledukas apsilankė Los Angeles lietuvių mokyklos pirmame skyriuje. Štai ką mokinukai norėjo daryti su savo naujais draugais, kai jie ateis pas juos į namus.

Audra: Mes žaisim su visais mano žaislais.

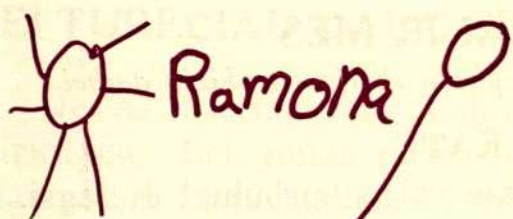
Viktoras: Aš nueisiu į savo kambarį ir mes važinėsimės riedučiais. Turbūt Cepelinas nukris!

Povilas: Aš išmokysiu Cepeliną ir Leduką žaisti "Nintendo". Paskui juos išmokysiu važiuoti dviračiu. Mes lenktyniausime mano mažom mašinėlėm.

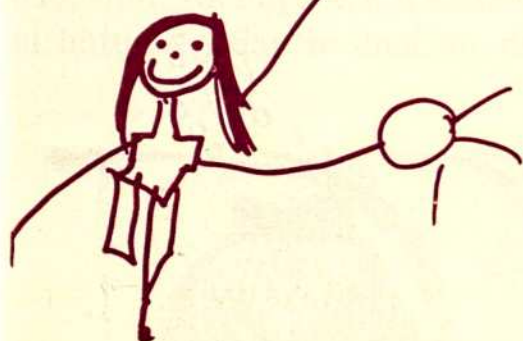
Ramona: Mes žaisim su mano sesute Laura. Važiuosime į "Disneyland" — jiems turbūt labiausiai patiks požeminis laivas, Piratų sala ir Erdvių kalnas.

Audra: Aš dar nuvesčiau Cepeliną ir Leduką į Baidyklių namą. O tada važiuotume pajodinėti arkliukais.

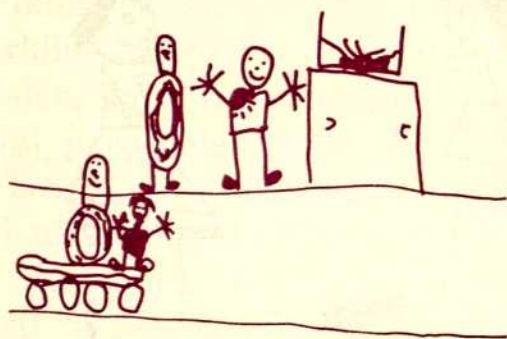

Ramona

Povilas

Viktoras

Audra

GYVULIUKAI IR MES

New Yorko Maironio mokyklos pirmo skyriaus mokinių darbai.

MANO KATĖ

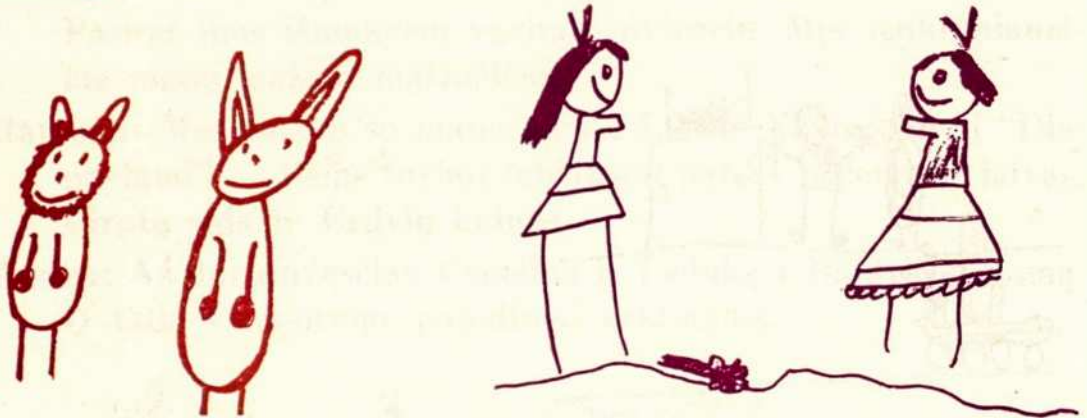
Mano katė yra mėlyna. Mano katė valgo burbulus! Ji žagsi. Ji eina į mokyklą su manim.

Danutė Šeštokaite

GYVATĖ IR AŠ

Vieną dieną mano draugė Dominique ir aš matėm, kaip gyvatė prarijo varlę. Pirmą ji suvalgė užpakalines kojas, paskui priekines. Tada — galvą! Ir tada varlės nebebuvo. Mudvi labai nustebom.

MANO DU ŠUNIUKAI

Aš turiu du šuniukus. Jų vardai yra Murza ir Gigi. Murza yra didesnė už Gigi. Aš jas abi labai myliu.

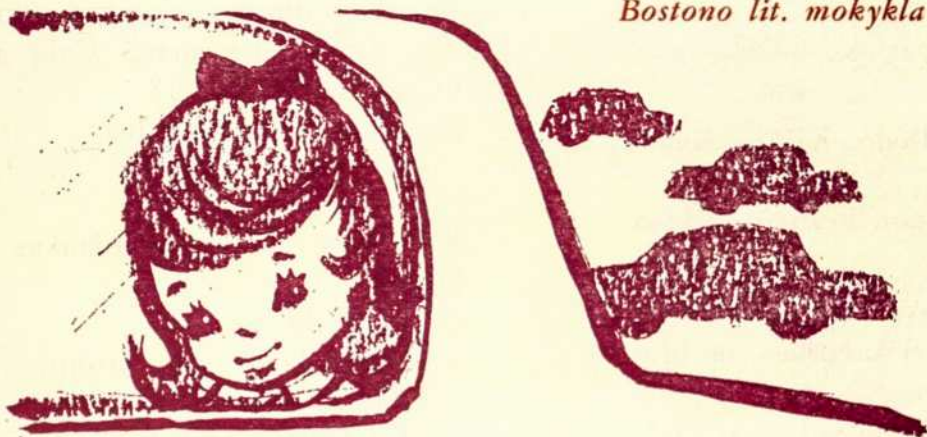
Gabija Astrauskaitė

JEI TURĖČIAU DAUG PINIGŲ...

Jei aš turėčiau daug pinigų, aš daug dalykų norėčiau nusipirkti sau. Bet, reikia pirma pagalvoti apie kitus. Gal aš galėčiau padėti Lietuvai. Jei aš turėčiau labai, labai daug pinigų, gal galėčiau Lietuvą išlaisvinti. Aš nusiųsčiau savo giminėms rūbų ir mašinų. Aš nupirkčiau mamai gražų namą su tarnaitėmis, kad jai būtų lengviau ir duočiau daug gražių dovanų.

Dailė Aukštikalnytė

Bostono lit. mokykla

Jei aš turėčiau daug pinigų, tai aš išsikraustyčiau į didelį namą su baseinu ir daug kambarių. Šitas namas būtų Karalienės Viktorijos laikų stiliaus ir būtų labai gražus. Aš irgi turėčiau arklius. Būtų daug pievos ir žolės ir daug žemės, kad arkliai galėtų žaist ir bėgiot. Aš jočiau savo arkliais kiekvieną dieną. Kai pavargčiau, tada išvažiuočiau atostogauti. Aš skrisčiau į Floridą, laivu plaukčiau į Karibų jūrą ir viską užmirščiau. Tada plaukčiau atgal į Floridą ir ten irgi atostogaučiau. Aš važiuočiau į "Sea World" ir žaisčiau su banginiais. Man labai patiktų pamatyti "Baby Shamu". Ir tada aš važiuočiau į "Disneyworld". Būtų labai smagu po visų šitų atostogų ir aš skrisčiau namo. Vėliau aš skrisčiau į Lietuvą. Aš visą laiką norėjau skristi į Lietuvą. Kai aš užaugsiu, tada aš skrisiu į Lietuvą. Tikrai.

Dana Pauliukonytė

Bostono lit. mokykla

Kodėl solistė Kiškytė pasistatė kopėčias?
Norėjo pasiekti aukštas gaidas.

Kodėl Dėdė Kiškis išmetė savo batus?
Nes jie jam liežuvius iškišo.

Kodėl tavo katė neturi blusų?
Katės turi kačiukus, ne blusas!

Kodėl mano šuo gali daug greičiau bėgti, negu tavo broliukas?
Todėl, kad turi dvigubai daugiau kojų.

Kodėl kiškiukas nenorėjo dėti margučius į pintines?
Tik vištos deda kiaušinius.

Aš norėčiau turėti tiek pinigų, kad galėčiau dramblių pirkti.
Kam tau reikia dramblio?
Dramblio nereikia, tik pinigų.

Daktare, aš dirbu kaip arklys, valgau kaip pelė ir esu pavargęs kaip šuo.
Geriau eikit pas veterinarių.

Diena po dienos berniukas ir jo šuniukas drauge ėjo į mokyklą. Tai tęsėsi daug metų. Galų gale turėjo skirtis. Kodėl?
Šuniukas baigė mokslus.

Kiškiukas rašė laišką. Ežiukas paklausė:
— Ką veiki?
— Rašau laišką savo broliui.
— Kad tu nemoki rašyti.
— Tai nieko, mano brolis nemoka skaityti.

Kodėl kiškiukas pabėgo nuo laikrodžio?
Jis muša.

Ką tos vištos veikia prie tavo namų?
Jos girdėjo, kad dėsiu plytas ir norėjo pamatyti.